

**anatole france
komedie o mužích,
který si vzal němou**

**aneb úplné zmarnění
juristovy rodiny
následkem animální
výřečnosti, špatných
veršů a chtíce,
čili dokonalý zločin -
- inscenováno
vladimírem morávkem**

**VYČÍTÁ
SE ŽENÁM,
ŽE ČASTO
MLUVÍ
O SOBĚ.**

**ALE
TO
JE
PŘECI
TÍM,
ŽE
SE
SAMY
NEJLÉPE
ZNAJÍ.**

PŘEKLAD: LADISLAV NEJEDLÝ
ÚPRAVA A REŽIE: VLADIMÍR MORÁVEK j.h.
SCÉNA A KOSTÝMY: ALEXANDRA GRUSKOVÁ j.h.
SCÉNICKÁ HUDBA: NORBERT LICHÝ
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE: DANA MUNTÁGOVÁ j.h.

PAN LEONARD BOTAL, SOUDCE ..... JAN MAZÁK
KATEŘINA, JEHO ŽENA ..... DANA ZAORALOVÁ
MISTR ADAM FUMEE, ADVOKÁT ..... VÍTĚZSLAV KRYŠKE
PAN SIMON, LÉKAŘ ..... JAN ODL
JEHO ASISTENT, LÉKÁRNÍK ..... RENÉ ŠMOTEK
GILLES BOISCOURTIER, TAJEMNÍK SOUDCE BOTALA ..... DANIEL ZAORAL
ALISON, SLUŽKA U BOTALA ..... DANUŠE ONDRÁČKOVÁ
MADEMOISELLE DE LA GRANDIÈRE ..... MARKÉTA PYŠOVÁ
NEBOŽKA ŽENA ..... KATEŘINA KREJČÍ
LOKAJ ..... FRANTIŠEK STRNAD
FRANCOIS ..... IVO HRBÁČ

INSPICE: VĚRA KRYŠKOVÁ
NÁPOVĚDA: MARTA VESELÁ

PREMIERA: PÁTEK 24. 6. 1994 V 19,00 HODIN.

SPOLEČENSKÝ PATRON:
ING. MIROSLAV TOPOLÁNEK
MANAGER **VAE** s.r.o.

ANATOLE FRANCE, vlastním jménem Anatole-Francois Thibault, žil v letech 1844 - 1924. Vynikl jako prozaik, básník kritik a esejista, patřil k nejvýraznějším postavám francouzské literatury přelomu 19. a 20. století. Pro jeho dílo je příznačný typicky franceovský, klasicky jasný výraz s duchaplnými sarkasmy, častými aforismy a paradoxy, jakož i kompoziční stránka jeho románů, jejichž jádro není v ději, ale v úvahách, monolozích a diskusích. Pro svou ironickou filozofii rád používal historických námětů (např. Zahrada Epikurova, 1894, Thais, 1890, Bohové žízní, 1912). Vrcholem jeho satiry je parodistické zobrazení dějin francouzské měšťacké civilizace - Ostrov tučňáků, 1908. Mnoho děl tohoto slavného autora bylo přeloženo do češtiny již na začátku našeho století.

" ŽENA BEZ POPRSÍ, TO JE POSTEL BEZ PEŘIN. "

A JAKO PRÉMIE, JEŠTĚ
JEDNA RADA ANATOLA
FRANCE:
"VE VZPOMÍNKÁCH SI
UDĚLEJTE OBČAS ÚKLID:
VYMEŤTE ZBYTEČNÉ,
SPALTE CHMURNÉ, OPRAŠ-
TE PŘÍJEMNÉ A VYLEŠTĚTE
RADOSTNÉ ZÁŽITKY
SVÉ MINULOSTI."

"KDYBYCH JEDNOU ZAČAL PSÁT PRÓZU,
BYL BY TO ANATOLE FRANCE,
KE KTERÉMU BYCH SE CHODIL UČIT."

F. KUBKA

Pro tvorbu Anatola France jsou příznačné dvě skutečnosti. Miloval knihy, byl jimi doslova obklopen a strávil mezi nimi celý život. To mu ovšem nezabránilo v tom, aby velice pozorně sledoval dění ve společnosti a přesně rozpoznával ty momenty, které ji tíží. Proti pokrytectví, lživým pózám, krutosti, nenávisti a dalším neřestem bojoval celým svým dílem. Nejpádňější zbraní v tomto boji byla jeho typická ironie.

Díky výraznému talentu a schopnostem vtipně formulovat myšlenky, se jeho dílo hemží různými bonmoty a zapamatováníhodnými sentencemi. Jeho věty najdete snad v každé sbírce citátů. A protože i pro dnešní představení platí *cherche la femme* - tedy, za vším hledej ženu - nebude od věci, když se podíváme, jak trefně dokázal Anatole France ženy charakterizovat :

" Doufat, že zanecháme nějakou vzpomínku na srdci ženy je stejné, jako chtít vtisknouti pečeť na hladinu tekoucí vody."

" Nutno, aby žena volila. S mužem milovaným ženami není klidna. S mužem nemilovaným ženami není šťastna."

" V lásce třeba mužům tvarů a barev : chtějí mít obrazy. Ženy chtějí jenom vzruchy. Milují lépe než my, jsou slepé. A myslíte-li na lampu Psyché, na kapku oleje, řeknu vám, že Psyché není žena, že Psyché jest duše. To není jedno. Je to pravý opak. Psyché byla dychtíva vidět a ženy jsou dychtívy jenom cítit. Psyché hledala neznámo. Když ženy hledají, nehledají neznámo. Chtějí jen znovu nalézt, toť vše : znovu najít svůj sen nebo vzpomínku, čistý vzruch. Kdyby měly oči, jak bychom si vysvětlili jejich lásky?"